

ASPLAN VIAK AS
Postboks 24
1301 SANDVIKA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Linn Christin Myhrer Rueslåttén, 61 26 60 59

Vedtak om tillatelse til utslipp av avløpsvann fra Bjorli tettbebyggelse i Lesja kommune

Statsforvalteren i Innlandet vedtar med dette tillatelse etter forurensningsloven til utslipp av kommunalt avløpsvann fra Bjorli tettbebyggelse. Vi vedtar samtidig gebyr for Statsforvalterens saksbehandling.

Vedtak om tillatelse og vedtak om gebyr kan påklages av parter i saken og andre med rettslig klageinteresse. Klagefrist er 3 uker fra orientering om vedtak er mottatt.

Vedtak

Statsforvalteren i Innlandet vedtar med dette tillatelse etter forurensningsloven for utslipp av avløpsvann og overvann fra Bjorli tettbebyggelse. Utslippstillatelsen med tilhørende vilkår er vedlagt.

Høring av utkast til tillatelse

Fordi denne saken gjelder oppdatering og skjerping av krav knyttet til et eksisterende utslipp, har ikke utkast til tillatelse vært lagt ut til offentlig gjennomsyn. Utkast til tillatelse ble oversendt Lesja kommune og ansvarlig søker Asplan Viak AS, med kopi til Møre og Romsdal fylkeskommune, Rauma kommune, Statsforvalteren i Møre og Romsdal, Romsdal vannområde, samt en privatperson som har uttalt seg til prosessen tidligere. Vi mottok kun konkrete merknader til utkastet fra ansvarlig søker/ Lesja kommune. Merknadene ble hovedsakelig formidlet skriftlig 03.06.2025, men det ble også gjort enkelte avklaringer i møte 19.06.2025. Blant annet bekreftet Lesja kommune på møtet at de ønsker å få forurensningsmyndigheten for Lesja renseanlegg Hosetmoen overført til kommunen.

Endringer etter høring

Statsforvalteren har endret utslippsrammen for overgangsperioden fra 4500 pe til 5000 pe etter anmodning fra søker. Anlegget mottar i dag opp mot 4500 pe i maksuka, og det er behov for en noe større ramme frem mot etablering av nytt biologisk/kjemisk renseanlegg for å unngå full stans i utviklingen innenfor tettbebyggelsen. En ramme på 5000 pe vil legge til rette for noe utvikling i årene som kommer, men etablering av det planlagte biologisk/kjemiske renseanlegget vil være en forutsetning for å realisere større utbygging av området.

Når det gjelder kravet til antall prøveuttak gjennom året, har vi justert dette noe. I overgangsperioden frem til utgangen av 2028 videreføres dagens krav om 12 ordinære årlige prøveuttak. Eventuelle prøvetakingsserier som trengs for å fastsette en tettbebyggelsesspesifikk $F_{\max}$ -faktor kommer i tillegg. Når det biologisk/kjemiske renseanlegget er etablert og satt i drift økes antallet til 24 prøver per år.

Statsforvalteren har også forskjøvet fristen for å etablere et system for vurdering av energiforbruk frem til utgangen av 2029 og fristen for å sende inn forslag til nytt overvåkingsprogram frem til utgangen av 2028 når det nye renseanlegget skal stå ferdig.

Bakgrunn

I 2022 søkte Asplan Viak AS på vegne av Lesja kommune om ny tillatelse til utslipp av kommunalt avløpsvann og overvann fra Bjorli tettbebyggelse. Avløpsvannet skulle fortsatt renses i Bjorli renseanlegg, men anlegget skulle utvides og oppgraderes. Eksisterende anlegg er et rent infiltrasjonsanlegg, uten mekanisk forrensetrinn. Denne søknadsprosessen endte til slutt med et avslag med bakgrunn i at infiltrasjonsanlegget ikke ville klare å oppfylle kravene til representativ prøvetaking. Lesja kommune skal nå bygge et nytt kjemisk/biologisk renseanlegg på Bjorli, med tilleggsrensing i det eksisterende infiltrasjonsanlegget, og utslipp til grunnvann. Med bakgrunn i dette søker kommunen på nytt om utslippstillatelse for Bjorli tettbebyggelse.

Bjorli renseanlegg mottar i dag avløpsvann fra Bjorli tettbebyggelse som består av tettstedene Bjorli og Lesjaskog. Tettbebyggelsen består i stor grad av hyttebebyggelse, derfor varierer mengden avløpsvann tilført anlegget mye gjennom året. Bjorli renseanlegg er i dag overbelastet i høysesong og overholder ikke vilkårene i gjeldende utslippstillatelse fra 2007. Det er derfor behov for å øke kapasiteten på Bjorli renseanlegg, og det søkes om en økning til 9 900 BOF₅.

Lovgrunnlag og myndighet

Utslipp av avløpsvann kan føre til forurensning, og reguleres derfor gjennom tillatelser etter forurensningsloven. Det er Statsforvalteren som er forurensningsmyndighet for utslipp av avløpsvann fra tettbebyggelser over 2000 pe, jf. forurensningsforskriften § 14-3 og rundskriv T-3/12 fra KMD. I medhold av forurensningsloven § 18 tredje avsnitt, kan tillatelser i alle tilfeller tilbakekalles eller endres når det har gått 10 år etter at den ble gitt. Bjorli tettbebyggelses gjeldende utslippstillatelse er fra 2007.

Krav til de store kommunale avløpssystemene fremgår av forurensningsforskriften kapittel 14. Disse kravene er minstekrav som er fastsatt i EUs avløpsdirektiv og tatt inn i norsk lovgivning. Forurensningsmyndigheten kan etter § 11 i forurensningsloven gi tillatelse til virksomhet som kan føre til forurensning og sette vilkår for en slik tillatelse, jf. § 16 i forurensningsloven. Dette innebærer at vi også kan skjerpe kravene dersom vi finner det nødvendig. Normalt vil resipientens tåleevne gi grunnlag for de kravene som blir satt, men hva slags renseteknologi som er tilgjengelig for å begrense forurensningen er også sentralt i vurderingen. Krav om fosforrensing og sekundærrensing ved utslipp til følsomt område fremgår av forurensningsforskriften § 14-6.

Statsforvalteren skal etter § 11 femte avsnitt i forurensningsloven *legge vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre.*

Det er virkningen av tiltaket på det aktuelle stedet som vurderes. Dersom den ansvarlige senere ønsker å flytte anlegget må det gjøres nye vurderinger.

Tettbebyggelsens størrelse og ramme for utslippstillatelsen

Kapittel 14 i forurensningsforskriften gjelder for utslipp av kommunalt avløpsvann fra tettbebyggelse med et samlet utslipp større enn 2000 pe til ferskvann.

Bjorli tettbebyggelse

Denne tillatelsen gjelder for Bjorli renseanlegg og tilhørende ledningsnett tilknyttet Bjorli tettbebyggelse.

Tettbebyggelsens utslippsmengde er framskrevet til å være ca. 9 500 pe i 2050. Rammen for Bjorli tettbebyggelses totale utslippsmengde blir derfor satt til 9 900 pe. Dersom utbyggingstakten av fritidsbebyggelse blir raskere enn estimert, forventes det at Lesja kommune i god tid før tettbebyggelsens størrelse overskrider rammen i tillatelsen, øker kapasiteten på anlegget og søker om endring av tillatelsen.

Bruk av $F_{\max}$ -faktorene som er oppgitt i NS9426 anses som lite hensiktsmessige for å beregne maksukebelastning for hytteanlegg med svært varierende belastning. Vi mener at f.eks. prøvetaking syv påfølgende dager i antatt maksuke(r) vil være en bedre dokumentasjon på maksukebelastningen. Ved å benytte resultatene fra slike prøvetakingsserier, ser vi for oss at man kan beregne en tettbebyggelsesspesifikk $F_{\max}$ -faktor som kan benyttes i stedet for en syvdagers prøvetakingsserie. På bakgrunn av dette fastsetter vi ikke en $F_{\max}$ -faktor for å beregne pe_{maksuke} i denne tillatelsen, men stiller i stedet krav om at kommunen skal utarbeide en tettstedsspesifikk $F_{\max}$ -faktor for Bjorli tettbebyggelse. Lesja kommune må selv vurdere om det allerede foreligger gode nok data for å utarbeide dette, eller om det er behov for å gjennomføre slik prøvetaking som vi har beskrevet ovenfor.

Lesja tettbebyggelse (Hosetmoen)

Statsforvalteren ønsker i utgangspunktet å regulere alle kap. 14-tettbebyggelser innenfor samme kommune i en felles utslippstillatelse. Vi har per i dag myndighet også for tettbebyggelsen Lesja (Hosetmoen) men vi ser at både tettbebyggelsens utslippspotensial, og avløpsvannet som tilføres renseanlegget, utgjør vesentlig mindre enn 2000 pe. Vi mener derfor det vil være riktig å tilbakeføre denne tettbebyggelsen til kommunal forurensningsmyndighet. Med bakgrunn i dette har vi ikke inkludert Lesja (Hosetmoen) tettbebyggelse i denne tillatelsen. Lesja kommune bekreftet i møte 19.06.2025 at de støtter denne vurderingen, og at kommunen ønsker at forurensningsmyndigheten for tettbebyggelsen overføres til dem.

Statsforvalterens vurdering

Vurdering av forurensning fra avløpsanlegget

Fra et avløpsanlegg kan det komme utslipp av rensset og urensset avløpsvann. Urenset avløpsvann som slipper ut gjennom overløp på nettet eller ved renseanlegget, og rensset avløpsvann som slipper ut fra renseanlegget, er kilder til forurensning av vann og vassdrag. I tillegg er det risiko for luktforurensning, og forurensning med avløpsvann til grunn.

For å sikre god miljømessig håndtering av alt avløpsvann fra Bjorli tettbebyggelse og for å motvirke forurensning, stiller Statsforvalteren krav til miljørisikovurdering og handlingsplaner, avløpsnett, renseanlegg, utslipp, resipientovervåking m.m. i tillatelsen. Vi gjør oppmerksom på at beskrivelsen av enkelte krav i kapitlene under ikke er uttømmende for kravene i tillatelsesdokumentet.

Krav til rensing og utslipp

Intensjonen med rensing av avløpsvann er å redusere mengden næringssalter og mengden organisk materiale som slippes ut i en resipient. For mye organisk materiale i en resipient kan føre til nedslamming, oksygenmangel eller oksygensvikt. For mye næringssalter kan føre til eutrofiering. For å ivareta både den primære grunnvannsresipienten, og følsomme resipienter nedstrøms, skal avløpsvannet fra Bjorli renseanlegg gjennomgå både fosfor- og sekundærrensing.

Fosforrensing

Fosforrensing tilsier en reduksjon i fosformengden i avløpsvann på minst 90 %, jf. forurensningsforskriften § 14-2. I Innlandet fylke har dette kravet vært økt til 95 % for de aller fleste renseanlegg. I tillegg har Fylkesmannen i både gamle Oppland og Hedmark satt krav til maksimal konsentrasjon av fosfor i utslippsvannet, målt som gjennomsnitt over året.

Ettersom det nye renseanlegget på Bjorli skal ha etterrensing i infiltrasjonsanlegg, samt at utslippet skjer i normalt område med tanke på følsomhet, mener vi det er tilstrekkelig å stille minimumskravet om 90 % fosforrensing som årlig gjennomsnitt.

Sekundærrensing

Sekundærrensekravet i forurensningsforskriften § 14-2 innebærer følgende minimumskrav:

- BOF_5 : Renseeffekt på minimum 70 % eller en restkonsentrasjon i utløp på maksimum 25 mg O_2/l .
- KOF_{CR} : Renseeffekt på minimum 75 % eller en restkonsentrasjon i utløp på maksimum 125 mg O_2/l

Sekundærrensekravene skal baseres på enkeltprøver og ikke gjennomsnittsverdier. Med noen unntak, jf. forurensningsforskriften § 14-13, skal alle enkeltprøver oppfylle rensekravet. Rensekravet kan enten være renseeffekt eller konsentrasjon, eller begge deler, jf. tabell 1, vedlegg 1 i avløpsdirektivet, og forurensningsforskriften § 14-13.

Vi mener at kravet om renseeffekt på alt avløpsvann gir god sikkerhet for at utslippet av organisk materiale og fosfor holdes lavt. Det er et mål at utslippet av organisk stoff og fosfor skal være så lavt som mulig og at rensingen skal være stabil. Renseeffekt-kravet sikrer at dere må holde kontroll på innløpskonsentrasjonene og gir et insentiv til å unngå for mye fremmedvann inn til renseanlegget. For tynt innløpsvann vil være vanskelig å rense godt nok. For å unngå store variasjoner i utslippet av organisk materiale stilles det også krav til maksimumskonsentrasjoner i enkeltprøver, jf. forurensningsforskriften § 14-13.

Dokumentasjon av utslipp og rensegrad

Dere må dokumentere rensegrad og utslipp til resipienten. Det skal tas representative prøver av tilført avløpsvann og av rensset avløpsvann. Prøvene skal tas over samme tidsperiode og skal tas med jevne mellomrom, jf. forurensningsforskriften § 14-10.

Med representative prøver av tilført avløpsvann mener vi følgende:

1. Prøver av avløpsvann fra innløpet til et renseanlegg, tatt fra et punkt oppstrøms eventuelle tilbakeføringer av returstrømmer som for eksempel rejektivann.
2. Prøver av avløpsvann tatt fra et punkt der hele vann-strømmen kan fanges opp og som har god omblending. Eksempel på dette er pumpesump eller utløp fra pumpesumper, rør under trykk, vannsprang eller kanaler med god vannrotasjon fra for eksempel lufttilsetting.

Med representative prøver av rensed avløpsvann mener vi følgende:

1. Prøver av avløpsvann som ikke er fortynnet med hensikt, og
2. tatt fra et prøvested der hele vannstrømmen kan fanges opp og som har god omblanding.

Med jevne mellomrom menes det at tidspunktet for prøvetaking fordeles jevnt over året og ulike ukedager. I tillegg må prøvetakingen fange opp maksuka(-ukene) gjennom året.

Utslipp via overløp ved renseanlegget skal regnes med i rensegraden. Utslipp oppstrøms renseanlegget skal regnes med i ledningsnettets virkningsgrad, men ikke i renseeffekt. Dette er i henhold til rapporteringskrav fra EU.

Analyseparametere og antall prøver

For å dokumentere avløpsanleggets utslipp, og fange opp variasjonene gjennom året, skal det tas 24 inn- og utløpsprøver i året ved Bjorli renseanlegg når det nye biologisk/kjemiske renseanlegget er etablert. Dette er en dobling av antall prøver som står som minimum i forurensningsforskriften § 14-11, og en dobling av antall prøver anlegget har krav om å ta i dag. Alle prøver skal analyseres for tot-P, KOF_{CR} og BOF_5 . I overgangsperioden frem til 01.01.2029 videreføres dagens krav om 12 årlige prøveuttak.

Krav til analyseparametere og antall prøver fremgår av tabell 2 i tillatelsen.

Resipientovervåking

Det er vanlig praksis at Statsforvalteren stiller krav til forurensere om overvåking av vannmiljøet. For avløpsanlegg over 10 000 pe med utslipp til følsomt område er dette også et forskriftsfestet krav, jf. forurensningsforskriften § 14-9. Avløpsanlegg under 10 000 pe, og avløpsanlegg som har utslipp til nedbørsfelt til følsomt område, har ikke forskriftsfestet krav til resipientovervåking. Intensjonen i avløpsdirektivet er likevel at alle anlegg skal overvåke resipienter som belastes med avløpsutslipp. Derfor setter Statsforvalteren krav til at alle avløpsanlegg skal drive regelmessig overvåking av resipienten, slik som nevnt i forurensningsforskriften § 14-9. Statsforvalteren inkluderer krav til dette i tillatelsen, med hjemmel i forurensningsloven § 16.

Overvåkingen skal ha som hensikt å dokumentere effekten av utslippet av avløpsvann og overløp til **alle** aktuelle resipienter. Dere må lage et risikobasert overvåkingsprogram der alle aktuelle resipienter inngår. Overvåking skal følge prinsippene i veileder TA-1890/2005 eller en oppdatert versjon av denne.

Overvåking skal om mulig utføres i henhold til Norsk Standard eller God Laboratoriepraksis. Virksomheter som utfører overvåkingen, skal være akkreditert for felt- og analysearbeid eller ha et tilsvarende kvalitetssikringssystem for felt- og analysearbeid godkjent av en kvalifisert nøytral instans.

Overvåkingen bør så langt det er mulig samordnes med eventuelle overvåkingsprogram etter vannforskriften (se nedenfor). Overvåkingsprogrammet skal legges fram for Statsforvalteren.

I tillegg til overvåkingen etter forurensningsloven må Lesja kommune også ved behov bidra til å overvåke hvordan virksomheten påvirker tilstanden i vannforekomstene nedstrøms, for å avdekke om utslippene fører til forringelse eller at miljømål ikke kan oppnås, jf. vannforskriften §§ 4 og 18.

Resultater av begge typer overvåking skal rapporteres til Statsforvalteren innen 1. mars året etter overvåkningen er gjennomført, og registreres i databasen Vannmiljø.

Konsekvenser av fremtidige klimaendringer

Forventede klimaendringer innebærer en betydelig økt nedbørintensitet og avrenning mot siste halvdel av dette hundreåret. Det må kartlegges og analyseres hvilke konsekvenser og mulige driftsproblemer dette kan få for avløpsanleggene. Uten tiltak kan man forvente at problemer knyttet til innlekk av fremmedvann forsterkes. Tillatelsen setter derfor krav til at Lesja kommune må gjennomføre en miljørisikoanalyse og planlegge tiltak for å redusere mengden fremmedvann.

Forholdet til vannforskriften

Etter vannforskriften § 4 skal tilstanden i overflatevann vernes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og god kjemisk tilstand.

Primærresipient er grunnvannsforekomst 103-9-G. Den har god kvantitativ og kjemisk tilstand, men grunnlaget for denne klassifiseringen er begrenset. Rauma elv, 103-93-R, er sekundærresipient og renses avløpsvann når Rauma elv etter 1-2 år. Rauma oppnår her moderat økologisk tilstand på grunn av fisk og morfologiske forhold, mens den kjemiske tilstanden står som udefinert i Vann-nett. Lesja kommune har tatt ut vannprøver i Rauma både oppstrøms og nedstrøms renseanlegget i 2021 og 2022. Analyseresultatene viser svært lave verdier for fosfor, nitrogen og tarmbakterier, og vassdraget er i tilstandsklasse «Svært god» for disse parameterne. Resultatene av prøvetakingen viser også at vannkvaliteten oppstrøms og nedstrøms renseanlegget er svært lik, noe som tyder på at dagens renseanlegg i liten eller ingen grad påvirker vannkvaliteten i elva.

Dersom ny aktivitet eller nye inngrep i en vannforekomst medfører at miljømålet i § 4 ikke nås eller at tilstanden forringes, må det gjøres en vurdering etter vannforskriften § 12. Utslipptet fra Bjorli avløpsanlegg er av betydelig størrelse, og vil også øke noe i forbindelse med ny utslippstillatelse. Renseanleggets økte kapasitet etter ombygging vil medføre bedre rensing av avløpsvannet og dermed ikke nødvendigvis en stor økning i utslipp til resipienter. Vi forventer derfor ikke at utslippet fra Lesja kommunes avløpsanlegg på Bjorli vil påvirke den kjemiske tilstanden til primærresipient eller tilstanden til sekundærresipient nevneverdig. Vi mener derfor det ikke er nødvendig å vurdere søknaden nærmere etter vannforskriften § 12.

Relevante tiltak for å oppnå vannforskriftens miljømål for overflate- og grunnvann beskrives og iverksettes gjennom lokale og regionale tiltaksprogrammer. Innen kommunal avløpssektor er tiltak på avløpsnettet viktig for å sikre stabil og sikker anleggsfunksjon på kort og lang sikt. Kommunale tiltaksplaner bør dokumentere at planlagte tiltak er tilstrekkelige.

Forholdet til naturmangfoldloven

Etter lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 7 skal prinsippene i §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Disse rettsprinsippene omfatter en vurdering med tanke på kunnskapsgrunnlaget, «føre-var-prinsippet», samlet belastning, miljøforsvarlige teknikker og at kostnad bæres av den ansvarlige.

Tillatelsen gjelder en eksisterende tettbebyggelse og et eksisterende anlegg. Konsekvensene av utslippet ble vurdert ved bygging av avløpsanlegget. Utslippets påvirkning på vannkvaliteten i grunnvannet har vært overvåket av kommunen i mange år, og sekundærresipient Rauma blir

undersøkt både gjennom kommunal prøvetaking og gjennom vassdragsovervåking iverksatt av vannregionmyndigheten. Statsforvalteren mener derfor at det ikke er nødvendig å innhente ny kunnskap om utslippets påvirkning på naturmiljøet utover dette.

Statsforvalteren mener at kunnskapsgrunnlaget for å vurdere tiltaket etter prinsippene i naturmangfoldloven er tilstrekkelig (jf. § 8), og føre-var-prinsippet (§ 9) kommer derfor ikke til anvendelse. Prinsippene i naturmangfoldloven § 10-12 (økosystemtilnærming og samlet belastning, kostnader for å begrense skader på naturmangfoldet skal bæres av tiltakshaver, og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder) ligger til grunn sammen med andre vurderinger for at Statsforvalteren stiller strenge krav til utslippet.

Konklusjon

Med hjemmel i forurensningsloven § 18 tredje avsnitt vedtar Statsforvalteren i Innlandet med dette ny tillatelse etter forurensningsloven for utslipp av avløpsvann og overvann fra Bjorli tettbebyggelse. Tillatelsen stiller tydeligere krav enn tidligere til kommunens internkontroll og avløpsarbeid. Vi presiserer at selv om tillatelsen innebærer en vesentlig økt utslippsramme for tettbebyggelsen, kan ikke tilførselen til eksisterende infiltrasjonsanlegg økes før infiltrasjonskapasiteten er utvidet. Det er også en forutsetning at det etableres en innløpsrist for fjerning av avløpssjøppel og et hensiktsmessig prøvetakingspunkt for uttak av representative innløpsprøver, før det tillates økte påslipp til renseanlegget. Maksimal ramme med infiltrasjon som primærrensetrinn, er 5000 BOF pe.

Fra og med 01.01.2029 forutsettes det at det nye kjemisk biologiske renseanlegget er etablert og satt i drift. Maksimal ramme på 9 900 BOF pe gjelder kun etter at det kjemisk biologiske renseanlegget er etablert.

Vedtak om gebyr

Gebyr fastsettes og kreves inn i henhold til forurensningsforskriftens kapittel 39 om innkreving av gebyr til statskassen for forurensningsmyndighetens sitt arbeid med tillatelser og kontroll. Ved fastsettelse av gebyrsats skal forventet ressursbruk legges til grunn.

Statsforvalteren vedtar gebyrsats 4 og kr 137 000,- for arbeidet med denne tillatelsen. Hjemmel for vedtak om sats er forurensningsforskriften § 39-4 (*Gebyr for arbeid med fastsettelse av nye og endring av tillatelser*).

Klagerett

Vedtak om tillatelse og vedtak om gebyr kan påklages av parter i saken og andre med rettslig klageinteresse jf. forvaltningsloven § 28. Klagefrist er 3 uker fra orientering om vedtak er mottatt. En eventuell klage bør være skriftlig og begrunnet. Klagen skal adresseres til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren i Innlandet. Statsforvalteren vil vurdere endring av vedtaket eller sende saken videre til Miljødirektoratet for endelig vedtak. Gebyret som er fastsatt ovenfor skal likevel betales inn. Dersom Miljødirektoratet tar en klage på gebyr til følge vil for mye innbetalt beløp bli refundert.

Med hilsen

Tore Pedersen (e.f.)
avdelingsdirektør

Linn Christin Myhrer Rueslått
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Karl Øygarden
Lesja kommune
Møre og Romsdal fylkeskommune
Rauma kommune
Statsforvaltaren i Møre og Romsdal
Romsdal vannområde v/Arne Håkon Sandnes

Romsdalsvegen 4937	2668	Lesjaskog
Postboks 53	2671	LESJA
Postboks 2500	6404	MOLDE
Vollan 8A	6300	ÅNDALSNES
Postboks 2520	6404	MOLDE